TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 8. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savienības Muitas kodekss – 124. panta 1. punkta k) apakšpunkts – Muitas parāda dzēšana preču neizmantošanas gadījumā – Jēdziens "izmantota prece" – Ievešanas pārstrādei procedūra – Muitas parāds, kas radies ievešanas pārstrādei procedūrā paredzēta pienākuma neizpildes dēļ – Procedūras izpildes dokumenta neiesniegšana noteiktajā termiņā

Lietā C-476/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Kammarrätten i Göteborg* (Administratīvā apelācijas tiesa Gēteborgā, Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 19. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 19. jūnijā, tiesvedībā

Allmänna ombudet hos Tullverket

pret

Combinova AB,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*] (referents),

ģenerāladvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Allmänna ombudet hos Tullverket* vārdā – *M. Jeppsson*, pārstāvis,

– Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek*, *O. Serdula* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

– Igaunijas valdības vārdā – *N. Grünberg*, pārstāvis,

– Eiropas Komisijas vārdā – *K. Simonsson* un *F. Clotuche-Duvieusart*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – zviedru.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 124. panta 1. punkta k) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp., un labojums – OV 2016, L 267, 2. lpp.; turpmāk tekstā – "Muitas kodekss").

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Allmänna ombudet hos Tullverket* (Muitas pārvaldes ombuds, Zviedrija; turpmāk tekstā – "ombuds") un *Combinova AB* par muitas parādu, kas radies saistībā ar preču ievešanu, izmantojot procedūru "ievešana pārstrādei".

Atbilstošās tiesību normas

3 Muitas kodeksa 38. apsvērumā ir teikts:

"Ir lietderīgi ņemt vērā attiecīgās personas godprātību gadījumos, kad muitas parāds ir radies saistībā ar tiesību aktu muitas jomā neievērošanu, un mazināt nolaidības ietekmi uz parādnieku."

4 Šā kodeksa 5. pantā ir noteikts:

"Piemērojot Kodeksu, izmanto šādas definīcijas:

[..]

16) "muitas procedūra" ir jebkura no šādām procedūrām, ko saskaņā ar Kodeksu var piemērot precēm:

[..]
b) īpašas procedūras;

[..]

37) "pārstrādes darbības" ir jebkura no šādām darbībām:
a) darbības ar precēm, ietverot to uzstādīšanu, montāžu vai to piestiprināšanu citām precēm;
b) preču pārstrāde;

[..]
d) preču labošana, arī to atjaunošana un sakārtošana;

[..]."

5 Saskaņā ar minētā kodeksa 79. panta 1. un 2. punktu:

"1. Attiecībā uz precēm, kam uzliekams ievedmuitas nodoklis, ievedmuitas parāds rodas jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) nav izpildīts kāds no pienākumiem, kas ir noteikts tiesību aktos muitas jomā attiecībā uz ārpussavienības preču ievešanu Savienības muitas teritorijā, to izņemšanu no muitas uzraudzības vai šādu preču pārvietošanu, apstrādi, uzglabāšanu, pagaidu uzglabāšanu, pagaidu ievešanu vai atsavināšanu minētajā teritorijā;

b) nav izpildīts kāds no pienākumiem, kas ir noteikts tiesību aktos muitas jomā attiecībā uz preču galapatēriņu Savienības muitas teritorijā;

c) nav ievērots kāds no nosacījumiem, kas reglamentē muitas procedūras piemērošanu ārpussavienības precēm vai nodokļa atbrīvojuma piešķiršanu vai samazinātas ievedmuitas nodokļa likmes piemērošanu sakarā ar preču galapatēriņu.

2. Muitas parāda rašanās brīdis ir viens no šiem:

a) brīdis, kad nav izpildīts vai vairs netiek pildīts pienākums, kura neizpildes dēļ rodas muitas parāds;

b) brīdis, kad tiek pieņemta muitas deklarācija par muitas procedūras piemērošanu precēm, ja pēc tam tiek konstatēts, ka faktiski nav bijis izpildīts kāds no nosacījumiem, kas reglamentē minētās muitas procedūras piemērošanu precēm vai nodokļa atbrīvojuma piešķiršanu, vai samazinātas ievedmuitas nodokļa likmes piemērošanu sakarā ar preču galapatēriņu."

6 Muitas kodeksa 124. pantā ir paredzēts:

"1. Neskarot spēkā esošos noteikumus muitas parādam atbilstīgās ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas neatgūšanai tiesā konstatētas parādnieka maksātnespējas gadījumā, ievedmuitas vai izvedmuitas parāds tiek dzēsts jebkurā no šādiem veidiem:

[..]

k) ja, ievērojot 6. punktu, muitas parāds bija radies atbilstīgi 79. pantam un muitas dienestiem ir sniegti pietiekami pierādījumi, ka preces nav izmantotas vai patērētas un ka tās ir izvestas no Savienības muitas teritorijas.

[..]

6. Panta 1. punkta k) apakšpunktā minētajā gadījumā muitas parādu nedzēš attiecībā uz personu vai personām, kuras bija mēģinājušas krāpt.

[..]"

7 Šā kodeksa 211. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Muitas dienestu atļauja ir vajadzīga:

a) lai izmantotu ievešanas pārstrādei vai izvešanas pārstrādei procedūru, pagaidu ievešanas procedūru vai galapatēriņa procedūru,

[..]

Atļaujā izklāsta nosacījumus, saskaņā ar kuriem ir atļauta vienas vai vairāku pirmajā apakšpunktā minēto procedūru izmantošana vai uzglabāšanas vietu darbība."

8 Minētā kodeksa 256. panta, kas attiecas uz procedūras "ievešana pārstrādei" piemērošanas jomu, 1. punktā ir noteikts:

"Neskarot 223. pantu, saskaņā ar ievešanas pārstrādei procedūru ārpussavienības preces Savienības muitas teritorijā var izmantot vienā vai vairākās pārstrādes darbībās, nepiemērojot šīm precēm:

a) ievedmuitas nodokli;

b) citus maksājumus saskaņā ar citiem attiecīgiem spēkā esošiem noteikumiem;

c) tirdzniecības politikas pasākumus, ciktāl ar tiem nav aizliegta preču ievešana Savienības muitas teritorijā vai izvešana no tās."

9 Šā paša kodeksa 257. panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Muitas dienesti nosaka laikposmu, kādā ievešanas pārstrādei procedūra ir jānoslēdz, saskaņā ar 215. pantu.

Šis laikposms sākas dienā, kad ārpussavienības precēm piemēro šo procedūru, un, termiņu nosakot, ņem vērā laiku, kāds vajadzīgs pārstrādes darbību veikšanai un procedūras noslēgšanai."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10 2017. gada 23. novembrī *Combinova* ar *Tullverket* (Muitas pārvalde, Zviedrija) atļauju ieveda preces atbilstoši ievešanas pārstrādei muitas procedūrai, kas minēta Muitas kodeksa 256. pantā. Minētās preces pēc tam, 2017. gada 11. decembrī, tika reeksportētas.

11 Lai gan *Combinova* bija pienākums līdz 2018. gada 22. februārim, tas ir, 30 dienu laikā pēc tam, kad 2018. gada 23. janvārī beidzās noslēgšanas laikposms, iesniegt muitas administrācijai procedūras izpildes dokumentu, tā minēto dokumentu saņēma tikai 2018. gada 6. martā.

12 Muitas administrācija, uzskatīdama, ka procedūras izpildes dokumenta neiesniegšanas noteiktajā termiņā bija uzrēķināms muitas parāds, kā paredzēts Muitas kodeksa 79. pantā, nolēma piedzīt no *Combinova* muitas nodokli 121 Zviedrijas kronu (SEK) apmērā (aptuveni 11,50 euro) un pievienotās vērtības nodokli 2790 SEK apmērā (aptuveni 265 euro).

13 *Förvaltningsrätten i Göteborg* (Administratīvā tiesa Gēteborgā, Zviedrija), kurā *Combinova* bija cēlusi prasību par šo lēmumu, 2018. gada 22. augusta spriedumā atzina, ka šī prasība ir pamatota un ka *Combinova* nebija pierādījusi, ka pastāv iemesli, kuru dēļ būtu uzskatāms, ka muitas parāds būtu dzēsts.

14 Ombuds šo spriedumu pārsūdzēja *Kammarrätten i Göteborg* (Administratīvā apelācijas tiesa Gēteborgā, Zviedrija), lūdzot tiesu atzīt, ka *Combinova* muitas parāds būtu jādzēš.

15 Ombuds šajā ziņā apgalvo, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 79. panta 2. punkta a) apakšpunktu šis parāds ir radies brīdī, kad bija jāiesniedz procedūras izpildes dokuments, tas ir, 2018. gada 22. februārī. Tomēr šajā dienā pamatlietā aplūkojamās preces jau bija izvestas no Savienības muitas teritorijas, jo 2017. gada 11. decembrī tās tika reeksportētas. Tātad muitas parāda rašanās brīdī vai pēc tam preces netika izmantotas. To izmantošana laikā pirms muitas parāda rašanās nekādi nav saistīta ar radušos muitas parādu un bija notikusi atbilstoši pārstrādes procedūrai, ko muitas administrācija bija atļāvusi. Nav pilnīgi nekādu norāžu par *Combinova* mēģinājumu rīkoties krāpnieciski.

16 Kā norāda ombuds, šajos apstākļos nevar uzskatīt, ka pamatlietā aplūkojamās preces būtu izmantotas veidā, kas neļautu dzēst muitas parādu atbilstoši Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktam.

17 Savukārt muitas administrācija, kas, nebūdama iesniedzējtiesā iesniegtās apelācijas sūdzības autore, tiesvedības gaitā tomēr iesniedza apsvērumus, neapgalvo, ka preces būtu patērētas. Tā norādīja, ka jautājums drīzāk ir par to, vai tās tika "izmantotas" Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktā izpratnē. Jēdzienu "izmantotas preces", kas Savienības muitas tiesību aktos neesot definēts, varot saprast divējādi, proti, vai nu tā, ka preces tika izmantotas tām paredzētajam nolūkam,

vai arī, ka tās tika izmantotas kaut kādā veidā – tas nozīmētu, ka tās tika pārstrādātas. Ievešanas pārstrādei procedūras pamatdoma ir tāda, ka preces kaut kādā veidā tiek pārstrādātas. Šajā lietā *Combinova* atbilstoši atļaujai veikt preču ievešanu pārstrādei esot bijis jālabo un jākalibrē dažādi instrumenti – tās ir uzskatāmas par pārstrādes darbībām Muitas kodeksa 5. panta 37. punkta izpratnē.

18 Muitas administrācija piebilst – kā izriet no minētā kodeksa 256. panta 1. punkta, ievešanas pārstrādei procedūrā var izmantot ārpussavienības preces. Tātad, ņemot vērā šo normu, termins "izmantotas preces" nozīmējot, ka preces kaut kādā veidā ir jāpārstrādā.

19 Taču šajā lietā neesot ticis apgalvots, ka pamatlietā aplūkojamās preces nebūtu pārstrādātas ievešanas pārstrādei procedūrā, līdz ar to Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktā minētie muitas parāda dzēšanas nosacījumi neesot izpildīti.

20 Iesniedzējtiesai ir šaubas attiecībā uz pēdējā minētajā normā minētā jēdziena "izmantotas preces" nozīmi. Tā norāda, ka šis jēdziens Muitas kodeksā parādās vairākās vietās un ka šā kodeksa 256. pantā ir paredzēts, ka ievešanas pārstrādei procedūrā ārpussavienības preces Savienības muitas teritorijā var izmantot vienā vai vairākās pārstrādes darbībās, citastarp nepiemērojot šīm precēm ievedmuitas nodokli.

21 Tādēļ, pirmkārt, esot jākonstatē jēdziena "izmantota prece" nozīme Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunkta izpratnē un, otrkārt, principa izteiksmē esot jānosaka brīdis, no kura šī norma ir piemērojama.

22 Šādos apstākļos *Kammarrätten i Göteborg* (Administratīvā apelācijas tiesa Gēteborgā) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai, ņemot vērā, ka ievedmuitas vai izvedmuitas parāds, kas radies uz Muitas kodeksa 79. panta pamata, saskaņā ar [šā] kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktu ir jādzēš, ja muitas dienestiem ir sniegti pietiekami pierādījumi, ka preces nav izmantotas vai patērētas un ka tās ir izvestas no Savienības muitas teritorijas, jēdziens "izmantotas" nozīmē, ka preces ir pārstrādātas vai uzlabotas nolūkiem, kādiem uzņēmumam tika piešķirta atļauja attiecībā uz šīm precēm, vai tomēr šis jēdziens attiecas uz izmantošanu, kas pārsniedz šādu pārstrādi vai uzlabošanu? Vai nozīmīgi ir tas, vai izmantošana notiek pirms vai pēc muitas parāda rašanās?"

Par prejudiciālo jautājumu

23 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču izmantošana, uz ko norādīts šajā normā, attiecas vienīgi uz izmantošanu, kas pārsniedz pārstrādes darbības, kuras muitas dienesti atļāvuši saistībā ar ievešanas pārstrādei procedūru, kas minēta šī kodeksa 256. pantā, vai tomēr tā ietver arī izmantošanu, kas atbilst šīm atļautajām pārstrādes darbībām.

24 Saskaņā ar Muitas kodeksa 256. pantu ievešanas pārstrādei muitas procedūrā ārpussavienības preces Savienības muitas teritorijā var "izmantot" vienā vai vairākās pārstrādes darbībās, nepiemērojot šīm precēm, piemēram, ievedmuitas nodokli.

25 Šajā lietā no lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka *Combinova*, saņēmusi attiecīgu Muitas kodeksa 211. pantā paredzēto muitas administrācijas atļauju, 2017. gada 23. novembrī ieveda preces, izmantojot ievešanas pārstrādei procedūru, un ka 2017. gada 11. decembrī šīs preces tika reeksportētas. Tomēr, tā kā *Combinova* 30 dienu laikā pēc 2018. gada 23. janvāra, kad beidzās atbilstoši minētā kodeksa 257. pantam noteiktais noslēgšanas laikposms, nebija iesniegusi procedūras izpildes dokumentu, ir radies šā paša kodeksa 79. pantā minētais muitas parāds.

26 Saskaņā ar pēdējo minēto normu attiecībā uz precēm, kam uzliekams ievedmuitas nodoklis, muitas parāds rodas, ja nav ievērots kāds no nosacījumiem attiecībā uz kādas muitas procedūras piemērošanu ārpussavienības precēm.

27 Tomēr saskaņā ar Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktu muitas parāds, kas radies uz šā kodeksa 79. panta pamata, tiek dzēsts, ja ir pierādīts, ka, pirmkārt, preces nav izmantotas vai patērētas un, otrkārt, ka tās ir izvestas no Savienības muitas teritorijas, tomēr vienlaikus jāprecizē, ka pat šādā gadījumā "muitas parādu nedzēš attiecībā uz personu vai personām, kuras bija mēģinājušas krāpt", kā paredzēts minētā kodeksa 124. panta 6. punktā.

28 Igaunijas valdība, Čehijas Republikas valdība, kā arī ombuds būtībā uzsver, ka preču izmantošana, uz ko norādīts Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktā, attiecas vienīgi uz izmantošanu veidu, kas pārsniedz pārstrādes darbības, kuras muitas dienesti atļāvuši saistībā ar ievešanas pārstrādei procedūru, savukārt Komisija, balstoties uz termina "izmantot" parasto nozīmi ikdienas valodā, uzskata, ka šī izmantošana attiecas arī uz preces pārstrādi atbilstoši šai atļaujai.

29 Šajā ziņā vispirms ir konstatējams, ka Muitas kodeksā izmantotais jēdziens "izmantotās preces" šajā kodeksā nav definēts.

30 Turklāt no Muitas kodeksa dažādo valodu versiju salīdzinoša izvērtējuma izriet, ka dažās tā valodu versijās, piemēram, zviedru, angļu, somu un holandiešu, 256. panta 1. punkts un 124. panta 1. punkta k) apakšpunkts ietver vienu un to pašu terminu, savukārt citās minētā kodeksa valodu versijās, piemēram, franču, vācu un rumāņu valodu versijās, šajās divās normās ir izmantoti atšķirīgi termini. Tā franču valodas versijas 124. panta 1. punkta k) apakšpunktā ir izmantots termins "*utilisées*", bet 256. panta 1. punktā – termins "*mettre en œuvre*". Arīdzan vācu valodas versijā ir attiecīgi izmantoti termini "*verwendet*" un "*unterzogen werden*". Savukārt rumāņu valodas versijā ir attiecīgi izmantoti termini "*utilizate*" un "*folosirea*".

31 Šajā kontekstā ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Savienības tiesību normas ir interpretējamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Savienības oficiālo valodu redakcijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību akta teksts dažādu valodu versijās atšķiras, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atkarībā no tā tiesiskā regulējuma konteksta un mērķa, kurā šī tiesību norma ietilpst (spriedumi, 2012. gada 15. novembris, *Kurcums Metal*, C-558/11, EU:C:2012:721, 48. punkts; 2015. gada 15. oktobris, *Grupo Itevelesa* u.c., C-168/14, EU:C:2015:685, 42. punkts, kā arī 2020. gada 23. janvāris, *Bundesagentur für Arbeit*, C-29/19, EU:C:2020:36, 48. punkts).

32 Kā savos rakstveida apsvērumos uzsvērusi Čehijas Republikas valdība, Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktā kopsakarā ar šā kodeksa 38. apsvērumu un 124. panta 6. punktu šajā ziņā ir paredzēts dzēst – ja vien nav konstatēts krāpšanas mēģinājums – parādu, kas radies uz minētā kodeksa 79. panta pamata gadījumā, ja, lai arī nav izpildīti konkrēti nosacījumi vai pienākumi, kuri izriet no šā paša kodeksa, ir pierādīts, ka preces nav bijis iespējams izmantot veidā, kas attaisnotu nodokļa uzlikšanu, un ka tās ir izvestas no Savienības muitas teritorijas (pēc analoģijas skat. spriedumus, 1983. gada 5. oktobris, *Esercizio Magazzini Generali* un *Mellina Agosta*, 186/82 un 187/82, EU:C:1983:262, 14. punkts, kā arī 2009. gada 2. aprīlis, *Elshani*, C-459/07, EU:C:2009:224, 29. punkts).

33 Tātad jēdziens "izmantotas preces" Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunkta izpratnē ir jāsaprot tā, ka tas attiecas nevis uz jebkuru izmantošanu, bet gan vienīgi uz tādu izmantošanu, kas pati par sevi ir pamats tam, lai rastos muitas parāds.

34 Taču ievešanas pārstrādei procedūrā preces, ar kurām tiek veiktas tikai atļautās pārstrādes darbības un kuras pēc tam tiek reeksportētas no teritorijas ārpus Savienības, nevis laišana tirgū vai kāda cita līdzīga izmantošana, nav apliekamas ar ievedmuitas nodokli.

35 No minētā izriet, ka attiecībā uz precēm, kurām piemēro šo procedūru, Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktā minētā preču izmantošana katrā ziņā ir jāsaprot tādējādi, ka tā attiecas vienīgi uz izmantošanu, kas pārsniedz muitas dienestu atļautās pārstrādes darbības.

36 Ja preču izmantošana, uz ko norādīts šajā normā, ietvertu arī izmantošanu, kas atbilst šīm pārstrādes darbībām, tad saskaņā ar Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktu tāda muitas parāda dzēšana, kas radies uz šā kodeksa 79. panta pamata, ievešanas pārstrādei procedūrā būtu izslēgta – un tas būtu pretrunā pirmās minētās normas mērķim.

37 Tomēr, ņemot vērā, piemēram, to, ka Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunkts ietver atsauci uz šā kodeksa 79. pantu, tas ir uzskatāms par tiesību normu, kas piemērojama visām minētajā kodeksā paredzētajām muitas procedūrām.

38 Protams, Tiesa attiecībā uz Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.), kas aizstāta ar Muitas kodeksu, paredzēto ievešanas pārstrādei procedūru ir atzinusi, ka, tā kā šī procedūra ietver acīmredzamu risku saistībā ar pareizu Savienības muitas tiesību aktu piemērošanu un nodokļu iekasēšanu, tās izmantotājiem ir strikti jāievēro no tās izrietošie pienākumi, un ka tāpat no šo pienākumu neizpildes izrietošās sekas ir jāinterpretē šauri. Tiesa no tā ir izsecinājusi, ka pienākuma iesniegt procedūras izpildes dokumentu noteiktajā termiņā neizpilde rada muitas parādu par visām ievestajām precēm, par kurām bija jāiesniedz procedūras izpildes dokuments, tostarp ārpus Savienības teritorijas reeksportētajām precēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 6. septembris, *Döhler Neuenkirchen*, C-262/10, EU:C:2012:559, 41. un 48. punkts).

39 Neatkarīgi no tā attiecībā uz pamatlietu nākas konstatēt, ka Tiesai ir uzdots nevis jautājums par to, vai muitas parāds rodas gadījumā, ja ievešanas pārstrādei procedūras izpildes dokuments iesniegts novēloti, jo šajā lietā nav strīda par to, ka šāds parāds ir radies uz Muitas kodeksa 79. panta pamata, bet gan jautājums par iespējamību šo parādu dzēst, pamatojoties uz šā kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunktu.

40 No 124. panta 1. punkta k) apakšpunkta formulējuma izriet, ka muitas parādu, kas radies uz kodeksa 79. panta pamata, dzēš, ja ir izpildīti nosacījumi, kuri minēti pirmajā no šīm normām – izņemot krāpšanas mēģinājuma gadījumus.

41 Šajā lietā muitas parāds, kas radies uz Muitas kodeksa 79. panta pamata tādēļ, ka *Combinova* novēloti iesniedza procedūras izpildes dokumentu, ir jādzēš, ja, piemēram, izrādītos – kā izriet no šā sprieduma 35. punkta –, ka pamatlietā aplūkojamās preces nav tikušas izmantotas veidā, kas pārsniedz muitas dienestu atļautās pārstrādes darbības, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

42 Turklāt iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai apstāklim, ka pamatlietā aplūkojamo preču izmantošana notikusi pirms vai pēc muitas parāda rašanās, ir jebkāda ietekme uz to, kā interpretējams jēdziens "izmantotas preces" Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunkta izpratnē.

43 Šajā ziņā pēdējā minētā norma neietver nevienu norādi par to, ka brīdim, kad notiek šajā normā paredzētā preču izmantošana, būtu jebkāda ietekme uz to, kā var konstatēt, vai attiecīgās preces ir izmantotas minētās normas izpratnē.

44 Tomēr ir konstatējams, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 79. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ja muitas parāds ir radies tādēļ, ka procedūras izpildes dokuments iesniegts novēloti, un preces jau ir reeksportētas, nevar uzskatīt, ka tās būtu izmantotas – Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunkta izpratnē – Savienības muitas teritorijā pēc muitas parāda rašanās.

45 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta k) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču izmantošana, uz ko norādīts šajā normā, attiecas vienīgi uz izmantošanu, kas pārsniedz pārstrādes darbības, kuras muitas dienesti atļāvuši saistībā ar šā kodeksa 256. pantā paredzēto ievešanas pārstrādei procedūru, un nevis uz izmantošanu, kas atbilst šīm atļautajām pārstrādes darbībām.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 124. panta 1. punkta k) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču izmantošana, uz ko norādīts šajā normā, attiecas vienīgi uz izmantošanu, kas pārsniedz pārstrādes darbības, kuras muitas dienesti atļāvuši saistībā ar šā kodeksa 256. pantā paredzēto ievešanas pārstrādei procedūru, un nevis uz izmantošanu, kas atbilst šīm atļautajām pārstrādes darbībām.

[Paraksti]